

NOËL is de Franse vorm van NATALIS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam. Betekent letterlijk 'geboorte' of 'ontstaan'. In christelijke kringen werd deze naam gegeven aan jongens die op kerstmis werden geboren, de dag van Jezus' geboorte.

Noël Chabanel sj, Canada; martelaar; † **1649**.

Feest 19 oktober (met de andere Canadese Martelaren) & † 8 december.

Hij werd geboren op 2 februari 1613 in de Zuid-Franse plaats Saugues. Nog maar net zeventien, trad hij op 9 februari 1630 te Toulouse in bij de jezuiten. Na zijn priesterwijding gaf hij verscheidene jaren les op het college van Toulouse.

Op 15 augustus 1643 arriveerde hij in Québec. Hij was bestemd voor de Huronenmissie, maar hij kon daar niet heen, omdat de aartsvijanden van de Huronen, de Irokezen, op het oorlogspad waren. Hij gebruikte die tijd om bij pater Jean de Brébeuf (+ 1649; feest 19 oktober) de taal en de gebruiken van de Huronen te leren. Tezamen met zijn leermeester voegde hij zich bij een Huronen handelsmissie die vanuit Trois-Rivières, waar zij hun bont op de markt hadden gebracht, terugkeerde naar hun thuisgebied. Zij kwamen op 7 september 1644 aan in de jezuïetenstatie van Ste-Marie.

Het leven tussen de Huronen viel pater Chabanel erg tegen. Hoewel hij er naar verlangd had, bleek dat hij de taal maar niet machtig kon worden, dat hun gebruiken hem tegenstonden en dat de ene dag hem al zwaarder viel dan de andere. Zijn overste gaf hem toestemming naar elders te gaan, maar daar wilde hij niet van weten, trouw als hij wilde zijn aan zijn oorspronkelijke roeping. Hij droeg zijn ongemak op als een offer aan de Heer.

In de herfst van 1649 werd hij naar Etarita gezonden, om zich bij pater Charles Garnier (+ 1649; feest 19 oktober) te voegen die onder de Petun-Indianen werkte. Maar in november berichtten de Huronen dat de Irokezen de oorlog hadden verklaard aan de Petun-Indianen en dat ze al hun nederzettingen nog deze winter zouden platbranden. Hierop gebood pater Garnier zijn zojuist aangekomen assistent onmiddellijk naar Ste-Marie terug te keren. Al was er nog veel te doen, er mocht geen onnodig risico worden gelopen. Pater Chabanel vertrok op 5 december.

Twee dagreizen verder hoorde pater Chabanel midden in de nacht oorlogslawaai: de overwinningskreten van de Irokezen. Hij wist niet dat de missiepost van pater Garnier was overvallen en dat zijn medebroeder het leven had gelaten. Het geluid kwam snel dichterbij. Hij wekte zijn Huroonse medereizigers. Dezen besloten een veilig heenkomen te zoeken in de dichtst bijzijnde missiepost, maar pater Chabanel gaf er de voorkeur aan gehoorzaam te zijn aan zijn overste, en te proberen naar Ste-Marie te komen. Hij bleef alleen achter op de wal van de rivier. Daar werd hij aangetroffen door een Huroon. Deze nam hem zorgzaam op in zijn kano. Maar hij bleek een afgefallen christen-indiaan die het op de bagage van de pater had voorzien. Hij sloeg hem het hoofd af en gooide het lijk in het water.

Twee jaar later legde deze man een volledige bekentenis af: hij was er zelfs trots op de wereld te hebben verlost van zo'n gehate christen-priester.

Pater Noël Chabanel werd tezamen met de zeven andere Canadese jezuïetenmartelaren op 21 juni 1925 door paus Pius XI zalig en op 29 juni 1930 heilig verklaard.

*

Noël Pinot, Angers, Frankrijk; priester & martelaar; † **1794**; **feest 21 februari**.

Noël Pinot was afkomstig uit Angers en deed in 1788 dienst als pastoor in een klein plaatsje in de buurt. Een jaar later brak de Franse Revolutie uit. De Anjou is één van de gebieden waar de vervolging uiterst fanatiek was. Terwijl Noël op een afgelegen boerderij bezig was voorbereidingen te treffen om clandestien voor een aantal gelovigen de Mis op te dragen, deed men een inval en hij werd gearresteerd. Verraad?

Nog gekleed in zijn priesterkleden werd hij voor het tribunaal van Angers gesleept en onmiddellijk ter dood veroordeeld. Nog diezelfde dag (juist zoals verteld wordt over zijn Heer Jezus Christus!) werd hij terechtgesteld. In vol ornaat beklom hij het schavot. Op het laatste moment ontdeed men hem van het kazuifel, omdat dit misschien een soepel functioneren van de guillotine zou kunnen belemmeren.